

Sygn. akt *IV U 1390/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku G. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 04/06/2019 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 04/06/2019 r , znak: (...)w ten sposób, że przywraca G. W. termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania .

Sygn. akt IV U 1390/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 stycznia 2020r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 4.06.2019r znak (...) odmówił wnioskodawczyni G. W. przywrócenia terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania, powołując art. 59 §1 kpa i wskazując, że nie uprawdopodobniła, iż uchybienie terminowi nastąpiło bez jej winy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła wnioskodawczyni G. W. .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o i oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

G. W. urodziła się w dniu (...) i na mocy decyzji z dnia 8.10.2008r. nabyła prawo do emerytury na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W dniu 24.04.2014r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, który rozpoznano decyzją z dnia 30.04.2014r. o przyznaniu emerytury. W decyzji tej wysokość emerytury ustalono według zasad wynikających z art. 26 ustawy (podstawa obliczenia emerytury została pomniejszona o kwotę stanowiącą

sumę kwot pobranych emerytur). Emerytura ta okazała się mniej korzystna od emerytury wcześniejszej już wypłacanej , zatem ZUS zawiesił wypłatę emerytury obliczonej wg. „nowych zasad”.

W dniu 29.04.2019r. G. W. złożyła w ZUS wniosek o wznowienie postępowania w związku z wyrokiem TK .W dniu 14.05.2019r złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania .

W rozpoznaniu tego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję z dnia 4.06.2019r. będące przedmiotem niniejszego zaskarżenia.

Wnioskodawczyni skargę o wznowienie postępowania wniosła 29.04.2019r .Po otrzymaniu decyzji organu rentowego z 8.V.2019r wniosła o przywrócenie jej terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania . Podała ,że informacja o wyroku Trybunału Konstytucyjnego nie była szeroko podawana do publicznej wiadomości , powołała się na fakt , iż był okres Świąt Wielkanocnych . W uzupełnieniu wniosku podała, że cierpi na nasilone bóle kręgosłupa , miała trudności w poruszaniu się /musiała leżeć w łóżku / Gdy poczuła się lepiej złożyła skargę / akta ZUS /. Przedłożyła dokumentację medyczną potwierdzającą przewlekłą chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią , niewydolność serca i inne .

Powyższy stan faktyczny wynika wprost z dokumentów zalegających w aktach emerytalnych wnioskodawczyni oraz z jej wiarygodnych zeznań. Z uwagi na zakres zaskarżonych decyzji rzeczą Sądu w niniejszym postępowaniu było stwierdzenie czy zachodzą warunki do przywrócenia wnioskodawczyni terminu do złożenia skargi .

Bezspornie termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania przed organem rentowym z powołaniem się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, określony w art. 145a §2 kpa, jest terminem o charakterze procesowym i może być przywrócony przy zastosowaniu art. 58§1 i 2 kpa. Zgodnie z tym przepisem przywrócenie terminu jest możliwe na prośbę zainteresowanej osoby jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy. Organ rentowy odmówił przywrócenia terminu jedynie z tej przyczyny, że uznał, iż wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła braku swej winy w uchybieniu terminowi.

Przepisy procedury administracyjnej nie definiują samodzielnie pojęcia winy, zatem przy ocenie tego elementu bez wątplenia trzeba uwzględnić konkretny stan faktyczny i ocenić go z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności wymaganej w danych okolicznościach. Organ rentowy odmawiając wnioskodawczyni przywrócenia terminu powołał się na fakt nienależytego uprawdopodobnienia, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy. Taka ocena nie jest uzasadniona. Należy zauważyć, że większość terminów procesowych rozpoczyna swój bieg od daty dokonania jakiejś czynności wobec strony np. doręczenia jej odpisu decyzji z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia odwołania. W takiej sytuacji wymagania wobec strony mogą być surowsze. Natomiast termin przewidziany w art. 145a §2 kpa jest nie tylko relatywnie krótki, na co powołuje się wnioskodawczyni ale też początek jego biegu – ogłoszenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego w dzienniku urzędowym – może być stronie niewiadomy. Wnioskodawczyni powoływała się na krótki okres , czas Świąt Wielkanocnych oraz na swój stan zdrowia i przyczyny rodzinne . Wnioskodawczyni nie ma wykształcenia prawniczego nie wiedziała, że obowiązuje termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania z powołaniem się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego. O tym dowiedziała się z otrzymanej decyzji z 08.05.2010r. Zatem stan wiedzy osoby zainteresowanej nie może być pomijany przy ocenie żądania przywrócenia terminu procesowego na gruncie procedury administracyjnej, zwłaszcza gdy mamy do czynienia z terminem, o którym nikt zainteresowanych nie pouczał. Stan zdrowia wnioskodawczyni znacznie utrudniał jej funkcjonowanie. Wnioskodawczyni cierpiała na schorzenia narządu ruchu i serca ma i miała trudności w samodzielnym poruszaniu się. Gdy ona nie mogła się poruszać / rwa kulszowa / jej mąż opiekował się 91 letnią matką . Istotne jest , że niezwłocznie po dowiedzeniu się o możliwym korzystniejszym uregulowaniu sytuacji udała się do ZUS i złożyła wniosek o przywrócenie terminu i skargę o wznowienie postępowania.

Jak już wskazano przepis art. 58 §1 kpa stanowi, że w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Sformułowanie to prowadzi do wniosku, że terminu nie przywraca się w sytuacji gdy uchybienie terminowi było zawinione przez stronę. W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawczyni trudno przypisać jakąkolwiek postać winy, w tym nawet jej najbliższą postać tj. niedbalstwo polegające na niedołożeniu staranności wymaganej okolicznościami tej sprawy od osoby

należycie dbającej o swoje interesy, jak również zawinionej nieznajomości prawa. W okolicznościach faktycznych jakie występują w niniejszej sprawie nie ma podstaw do tak rygorystycznego traktowania pojęcia „braku winy”, na jakie powołał się organ rentowy.

Wobec powyższego zaskarżoną decyzję należało zmienić jak w wyroku zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kpc.